

# Admirál

Hapka & Horáček

Na té fotce co mi dal on vypadal jak admirál,  
G6 A A7  
tělo jako lineár, no ideál po kterém ženy šílí.  
D C# H7  
Jeho pohled žárem plál a sliboval že by mi dal  
G6 A7 D  
svatebním darem křižník co kotvil opodál.

A7 D C# H7  
A proto do mých snů pak vstupoval ten admirál můj admirál,  
G6 A7  
jak na lodním můstku stál a vzpomínal na mě když bouře kvílí.  
D C# H7  
Jak všech moří mocný král si s větrem hrál můj admirál,  
G6 A7 D  
to jeho mužný klíčí vlál z něho bílý šál.

A7  
Říkal (on říkal) život je jak oceán,  
Hmi F#5+ Hmi  
když se dva setkají tak musí spolu plout .  
A7  
Láska je křehká jak porcelán  
D H7  
a ten kdo to snad ne, a ten kdo to snad ne,  
Emi A7  
a ten kdo to snad neví tak je bloud.

Vzdávala jsem nebi dík, že můj milý je námořník  
ústa jako zralý fík a známý zvyk měl chůzi kolébavou.  
Říkal mi c'est manni fei, znal francouzsky můj námořník,  
já snila jsem že jednou unese mě na rovník.

Říkal (říkal) že touží po zátocě,  
v které by po cestách mohl se mnou spočinout.  
Láska musí nésti ovoce  
a ten kdo to snad ne, a ten kdo to snad ne,  
a ten kdo to snad neví tak je bloud.

Na té fotce co mi dal on vypadal jak admirál.  
Tělo jako příložník, no námořník a já jsem naletěla  
na tenhleten hloupý trik: nebyl admirál nebyl námořník,  
já poznala jsem záhy byl pouhý převozník.